AVON TUUR CLASSICS

NO 1892

60 CENT BELGIE 10FR

MAGNUS de anti-robot magier

DE MAXI-ROB VAN SIRIUS

de maxi-robot van Sirius doet Magnus denken aan het paard van Troje...

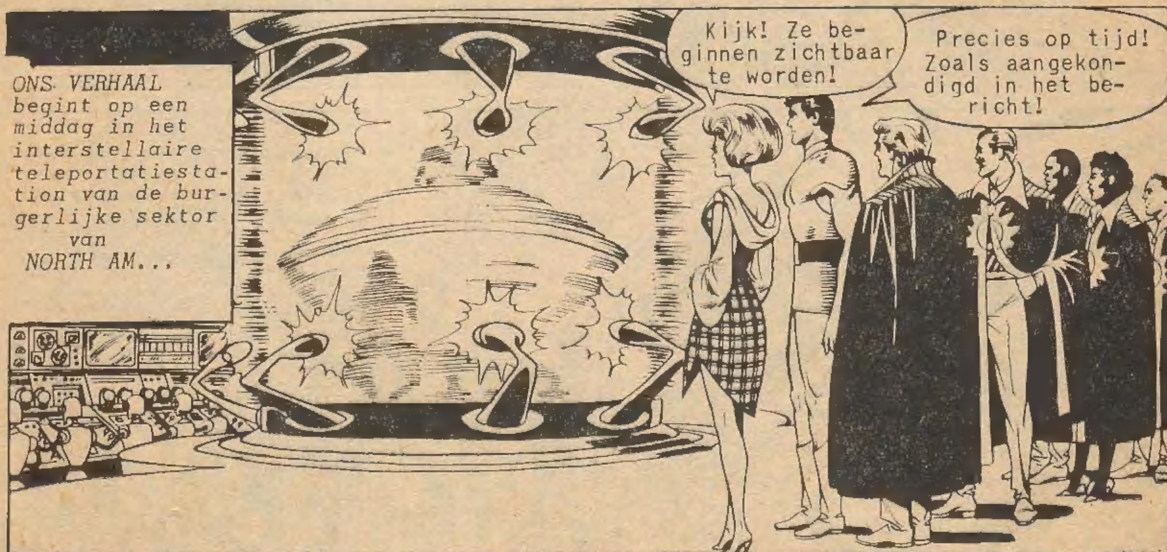
AVONTUUR CLASSICS verschijnen eenmaal per week. Een uitgave van CLASSICS NEDERLAND NV, in samenwerking met Western Publishing Co. Inc., Racine, Wisconsin, USA. Alleenverkoop in Nederland en Belgie: NV Uitgeversmaatschappij CLASSICS NEDERLAND, Energiestraat 29, Postbus 28, Naarden. / Printed in Poland 1968

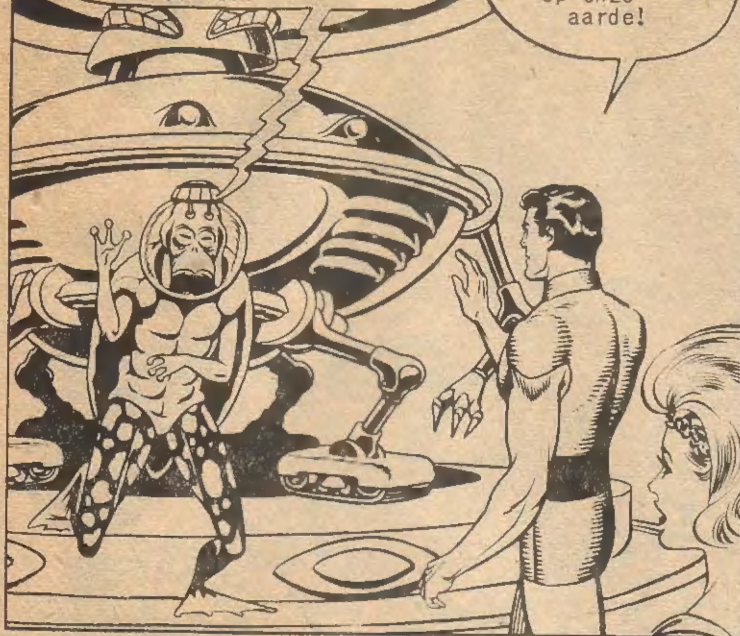
MAGNUS de anti-robot magier

DE MAXI-ROB VAN SIRIUS

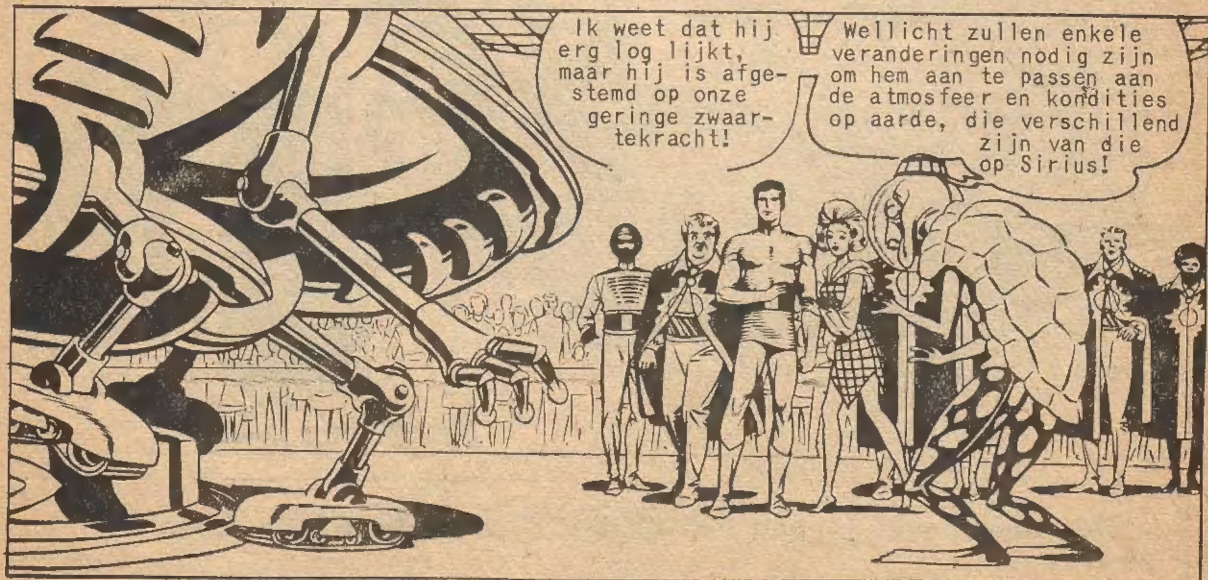
Magnus staat tegenover vreemde en formidabele vijanden...machtige mini-robs van Sirius, die zich razendsnel kunnen vermenigvuldigen en door hun overweldigend grote aantal de hele wereld kunnen bedreigen!

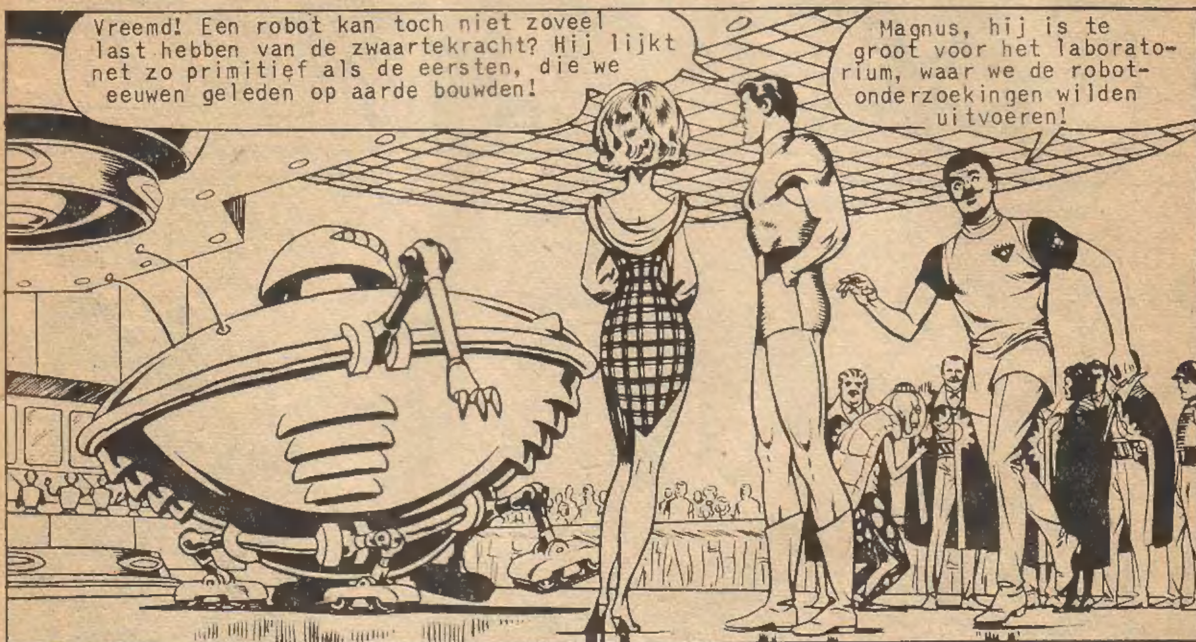

Na een sneller-dan-het-licht reis, waarbij ze bijna negen lichtjaren in korte tijd hebben afgelegd, stappen twee buitenaardse bezoekers uit het focusveld van de sterrestraal...
Gegroet! Ik ben Zypex! Afkomstig van planeet Vijf van de dubbelster Sirius!
Ik ben Magnus! Welkom in vrede en vriendschap op onze aarde!

Zoals overeengekomen door de heersers van onze twee werelden, breng ik u onze nieuwe robot ter bestudering, in ruil voor de robot die u ons zult sturen!

Dit is de beste en meest vernuftige robot, die tot dusverre ontwikkeld is door de technici van Sirius 5! Het resultaat van jarenlange onderzoekingen en experimenten!

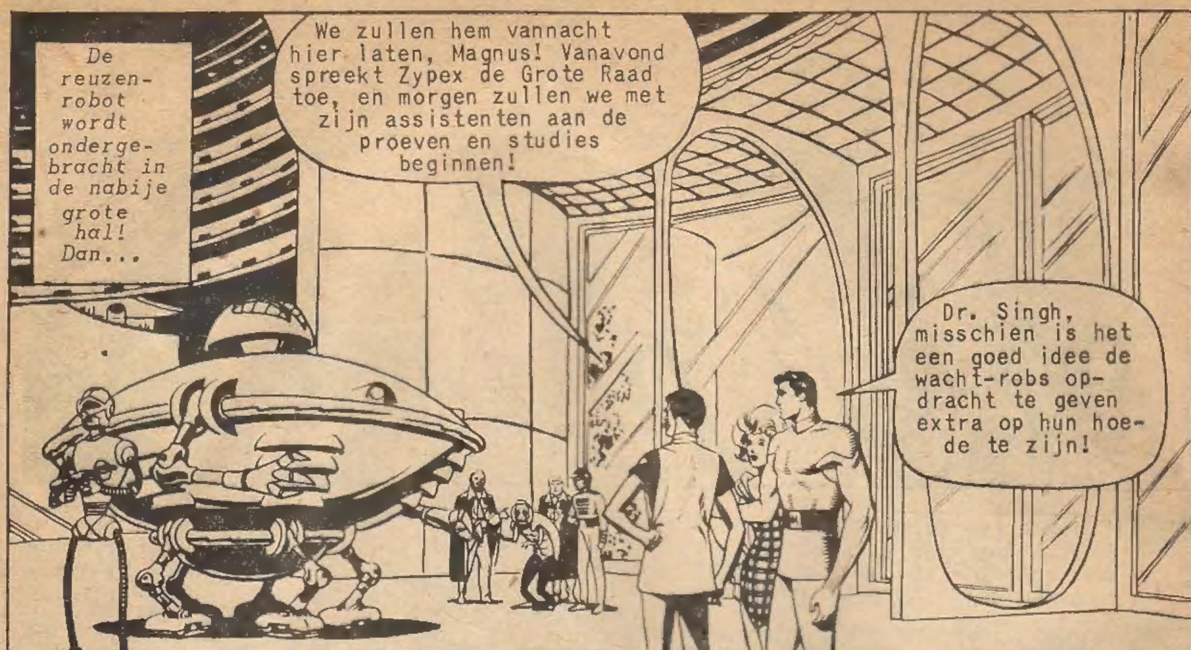

Ik weet dat hij erg log lijkt, maar hij is afgestemd op onze geringe zwaartekracht!
Wellicht zullen enkele veranderingen nodig zijn om hem aan te passen aan de atmosfeer en kondities op aarde, die verschillend zijn van die op Sirius!

Zypex, dit is senator Clane! Hij zal u introduceren bij de Grote Raad van North Am!
Wij vinden het erg prettig dat Sirius meedoet aan ons robot-uitwisselingsprogramma, samen met andere bewoonde werelden! Ongetwijfeld zal dat voor ons allen rijke vruchten afwerpen!

Vreemd! Een robot kan toch niet zoveel last hebben van de zwaartekracht? Hij lijkt net zo primitief als de eersten, die we eeuwen geleden op aarde bouwden!
Magnus, hij is te groot voor het laboratorium, waar we de robotonderzoekingen wilden uitvoeren!

Waarom zet u hem voorlopig niet in de grote hal, dr. Singh?
Onbegrijpelijk! Ik heb nog nooit zo'n ouderwetse robot gezien!

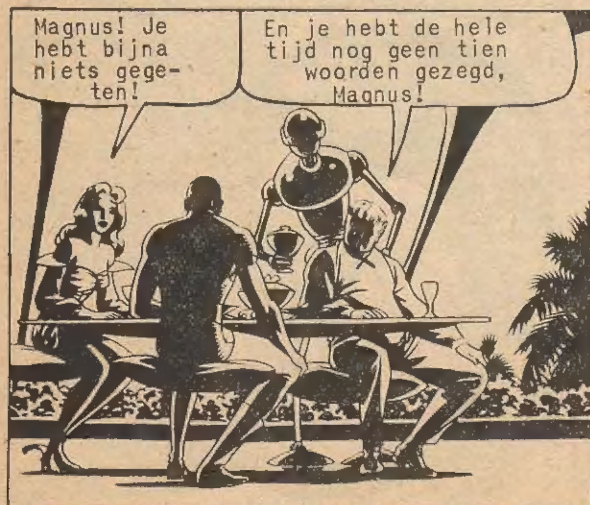

Inderdaad, Leeja! En vreemd ook, dat ze zo'n grote hebben gestuurd!
Een kleiner exemplaar zou voor onze geleerden even geschikt zijn geweest als studie-objekt!

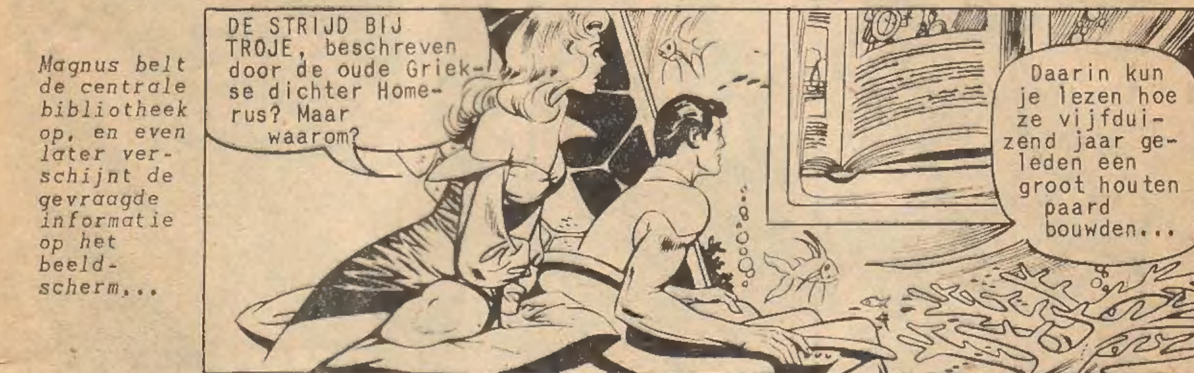
Later, bij het vallen van de avond, op het dak van de Clane-woning...

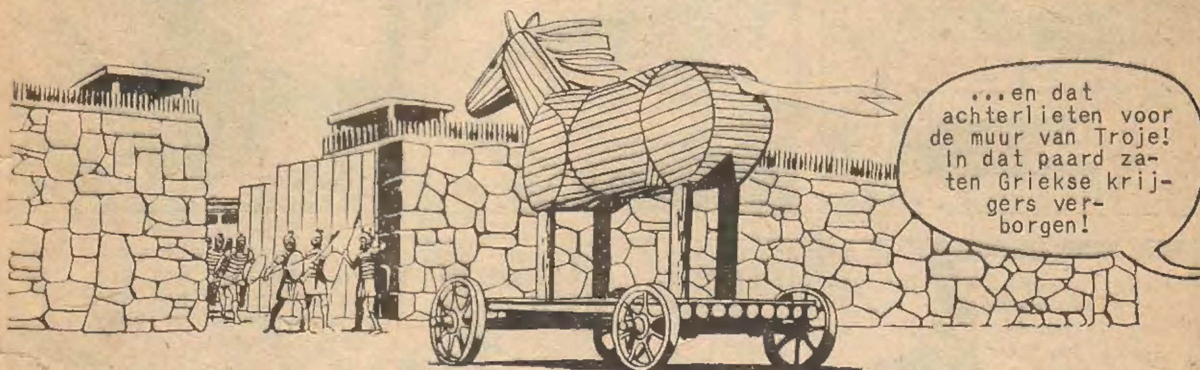

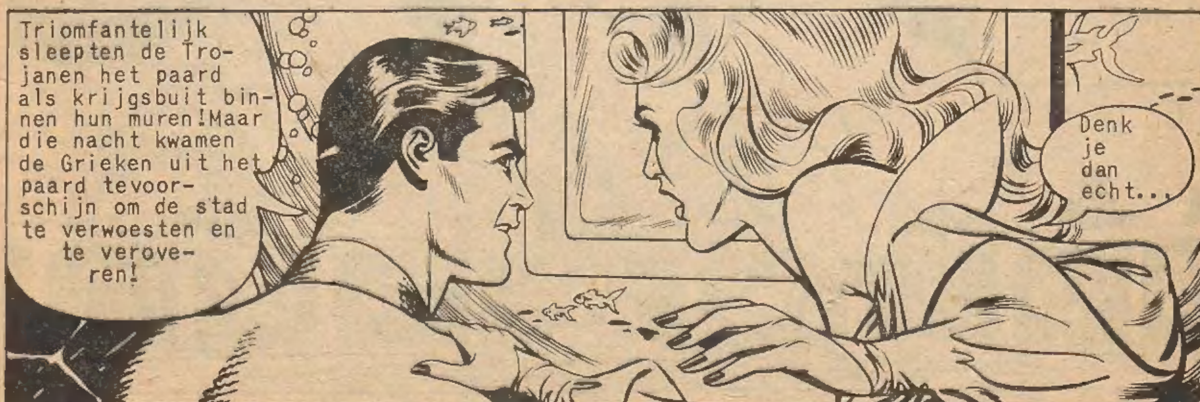

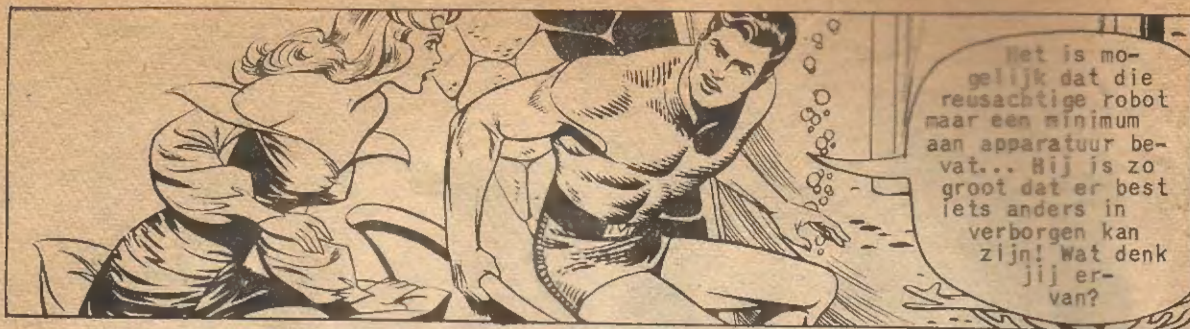

Magnus, die grote robot is ook geen moment uit MIJN gedachten! Gek, hè?
En als je iets dwarszit, Leeja, moet je er niet voor weglopen, maar moet je het aanpakken!

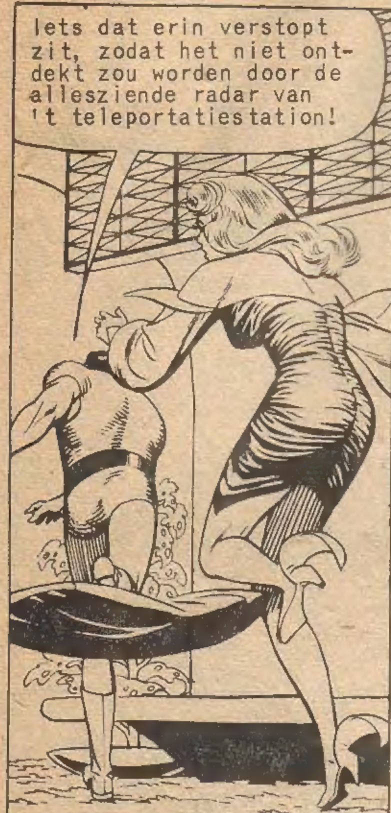

Mag ik jullie video even gebruiken? Heel vaag herinner ik me iets dat lang geleden op aarde is gebeurd en dat de sleutel van ons raadsel zou kunnen zijn!

Magnus belt de centrale bibliotheek op, en even later verschijnt de gevraagde informatie op het beeldscherm...
DE STRIJD BIJ TROJE, beschreven door de oude Griekse dichter Homerus? Maar waarom?
Daarin kun je lezen hoe ze vijfduizend jaar geleden een groot houten paard bouwden...

...en dat achterlieten voor de muur van Troje! In dat paard zaten Griekse krijgers verborgen!

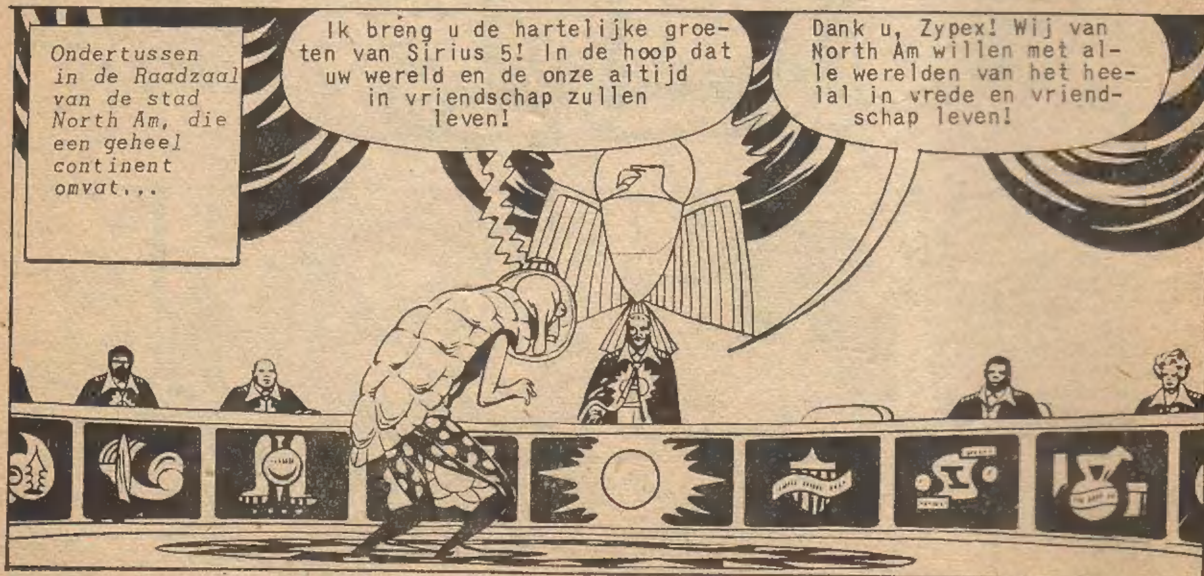

Triomfantelijk sleepten de Trojanen het paard als krijgsbuit binnen hun muren! Maar die nacht kwamen de Grieken uit het paard tevoorschijn om de stad te verwoesten en te veroveren!
Denk je dan echt...

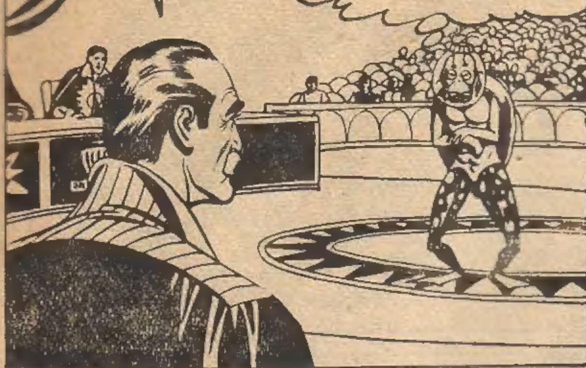

Het is mogelijk dat die reusachtige robot maar een minimum aan apparatuur bevat... Hij is zo groot dat er best iets anders in verborgen kan zijn! Wat denk jij ervan?

Iets dat erin verstopt zit, zodat het niet ontdekt zou worden door de allesziende radar van 't teleportatiestation!

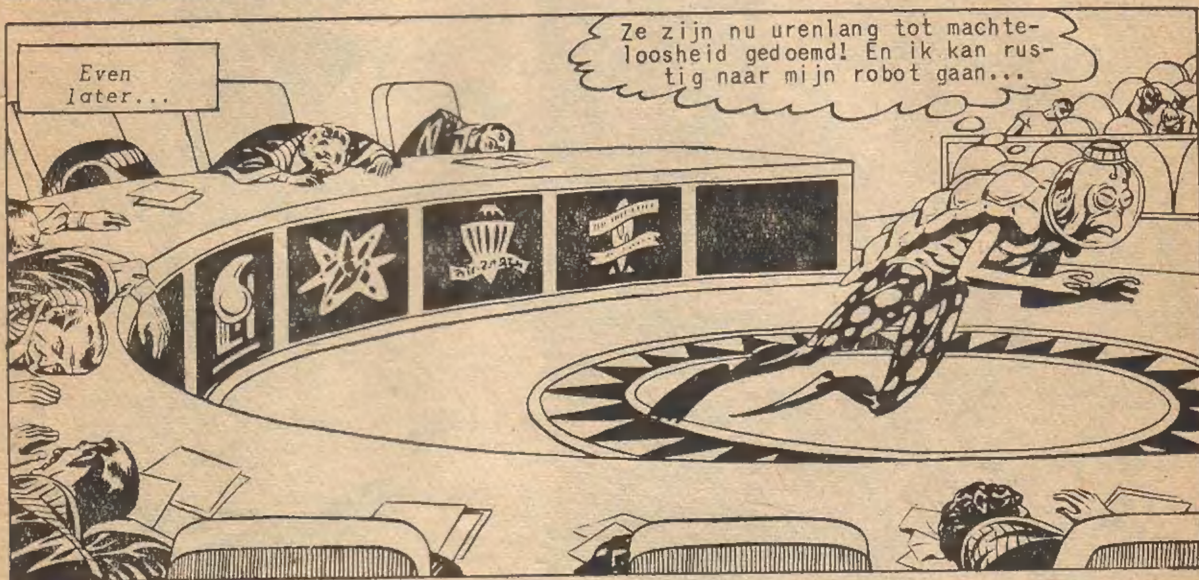

Ik hoop dat ik me vergis, maar voor alle zekerheid ga ik toch 's kijken!
Wacht! Ik ga met je mee!

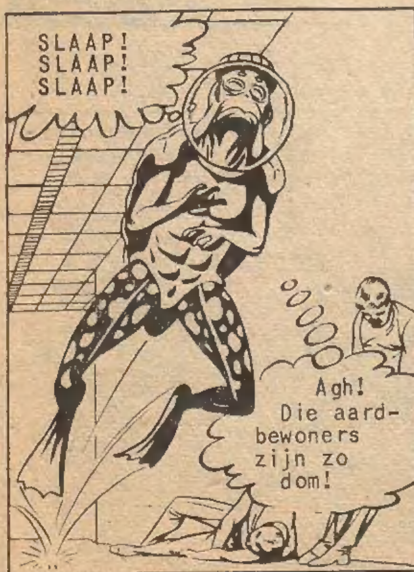

Naar de grote hal, rij-rob! Hoogste snelheid!
Ja, sir!

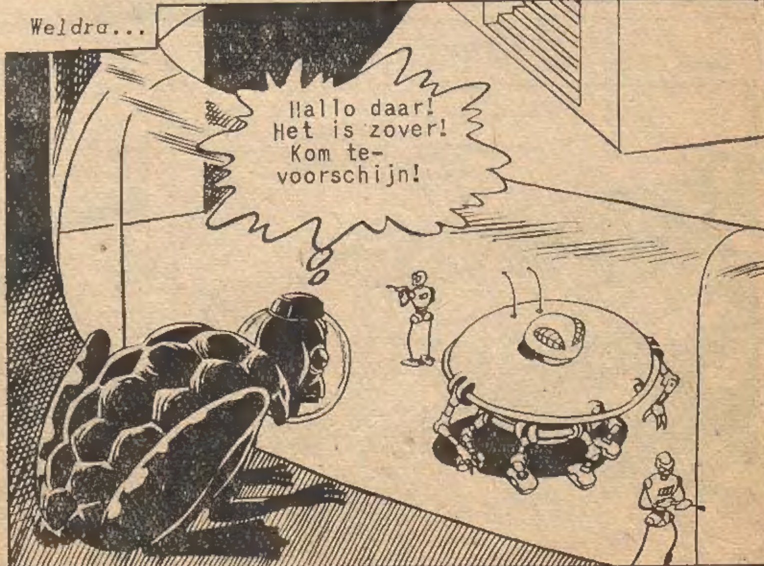

Ondertussen in de Raadzaal van de stad North Am, die een geheel continent omvat...
Ik breng u de hartelijke groeten van Sirius 5! In de hoop dat uw wereld en de onze altijd in vriendschap zullen leven!
Dank u, Zypex! Wij van North Am willen met alle werelden van het heelal in vrede en vriendschap leven!

Breng onze gevoelens van vriendschap over aan uw volk als u weer terugbent! Maar wees intussen onze gewaardeerde gast!
Jullie stompzinnige, botte wezens! Mijn brein kan jullie makkelijk de baas en jullie zult niet eens weten wat je overkomt!

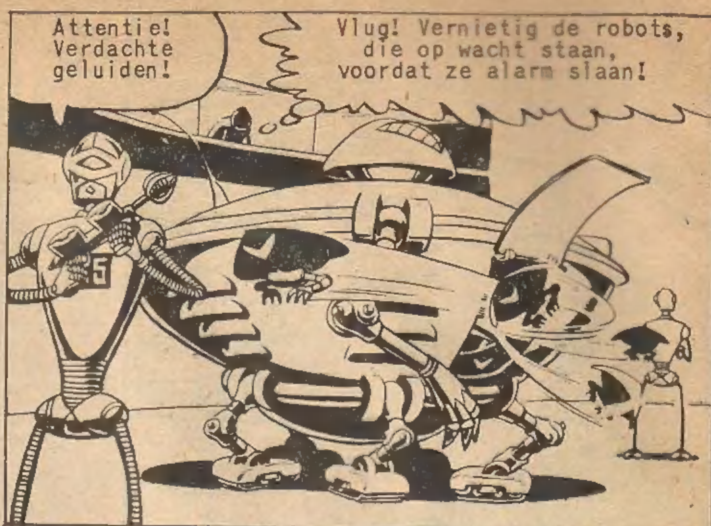

Met mijn superieure geesteskracht zal ik jullie mijn wil opleggen...
SLAAP! SLAAP! SLAAP! JULLIE ALLEMAAL! SLAAP!

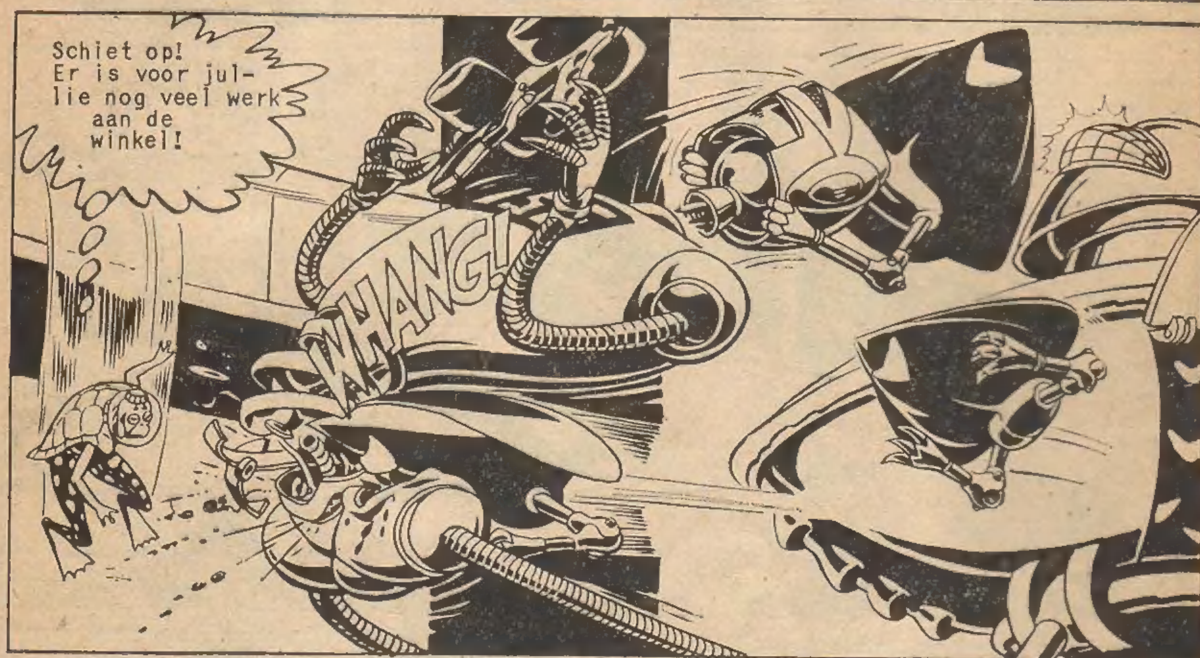

Even later...
Ze zijn nu urenlang tot machteloosheid gedoemd! En ik kan rustig naar mijn robot gaan...

SLAAP! SLAAP! SLAAP!
Agh! Die aardbewoners zijn zo dom!

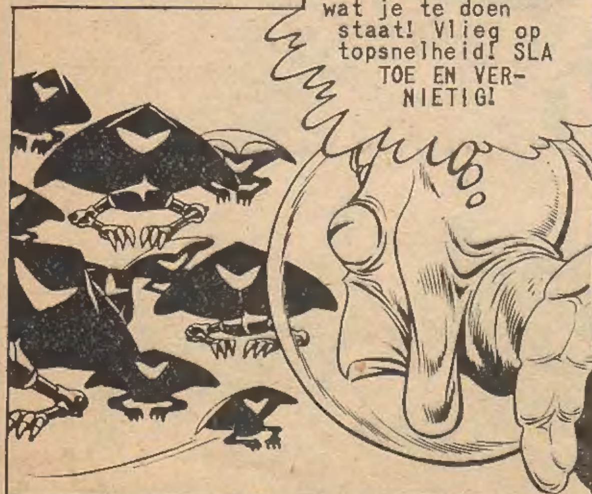

Weldra...
Hallo daar! Het is zover! Kom tevoorschijn!

Even later...

Als alle kleine robots tevoorschijn zijn gekomen, geeft Zypex zijn instrukties...

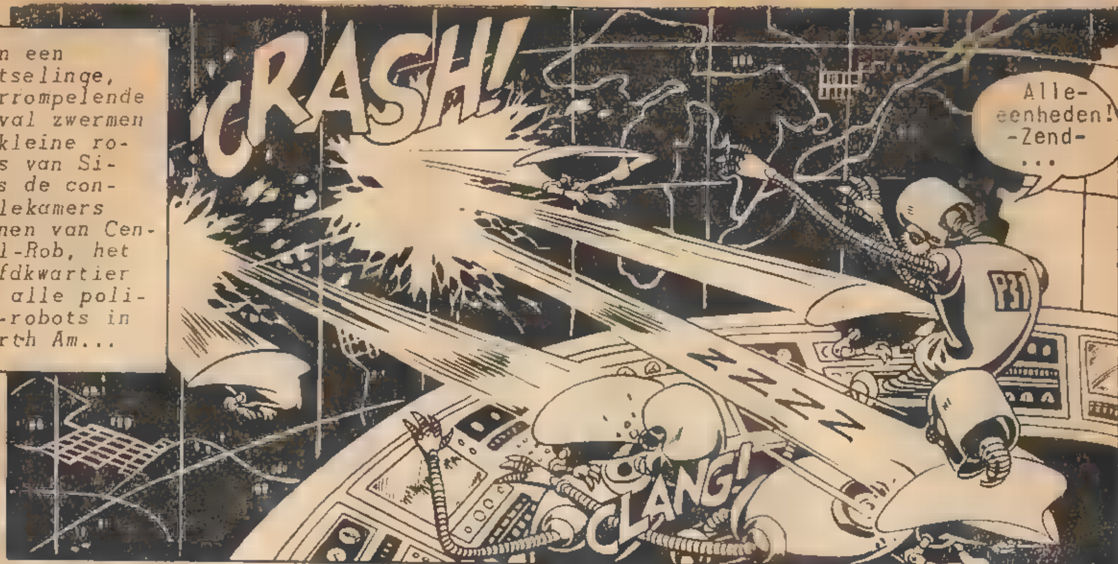

Ga niet alleen, Magnus! Neem liever helpers mee!
Daar is geen tijd voor! Ik moet die robot nu meteen onderzoeken!

ZZZT!
Halt, Leeja! Daar in de grote hal beweegt iets! Zo te horen schijnt er ALLES in rep en roer te zijn! Wacht jij hier, dan ga ik even poolshoogte nemen!

Ons voorgevoel was juist, maar het schijnt dat we te laatzijn! De dingen die we dat lawaai hoorden maken, zijn verdwenen!

Magnus! Sinds je tegen me zei: "Je kunt nooit weten..." heb ik geen minuut rust meer gehad! Wat is er gebeurd?
Zypex heeft ons een PAARD VAN TROJE gebracht, dr. Singh, maar de verraderlijke inhoud is er al uit, wat dat ook geweest moge zijn. We moeten opschieten!

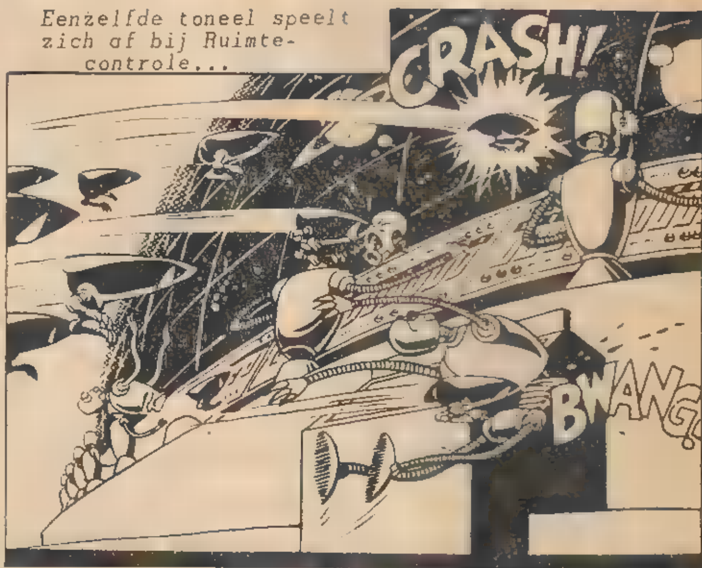

Alleen iets ONGELOFELIJK VREEMDS...en machtigs...heeft die twee wachtrobs kunnen vernietigen! We moeten onmiddellijk een waarschuwing uitsturen!

De dienstdoende pol-robs worden verpletterd en de gehele apparatuur kapot geslagen...

Eenzelfde toneel speelt zich af bij Ruimte-controle...

Kolonel Chov! Weet jij waarom we geen radio-kontakt met de officiele instanties kunnen krijgen?
Ik kwam hierheen in de hoop dat JIJ me dat zou kunnen vertellen, Magnus! Mij lukt 't ook niet!

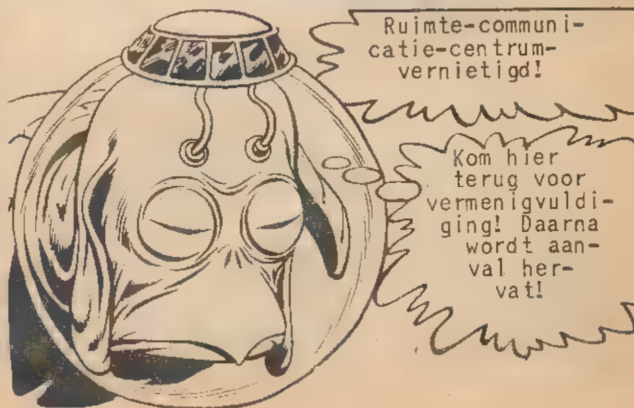

Ik kreeg nog een korte melding door dat Centraal-Rob aangevallen werd door kleine vliegende robots... Maar dat heb ik zeker niet goed verstaan!
Ik vrees van wel!

Kleine robots...minirobs...verborgen in de grote, die Zypex heeft meegebracht! Dat is de oplossing!

Daar is iets aan de hand! Het licht gaat overal uit!

Dan hebben ze de hoofdkrachtcentrale verwoest! Zypex laat er geen gras over groeien... en slaat toe op onze meest kwetsbare punten!

Breng rapport uit!
Politie-hoofdkwartier vernietigd!
Hoofdkracht-centrale vernietigd!

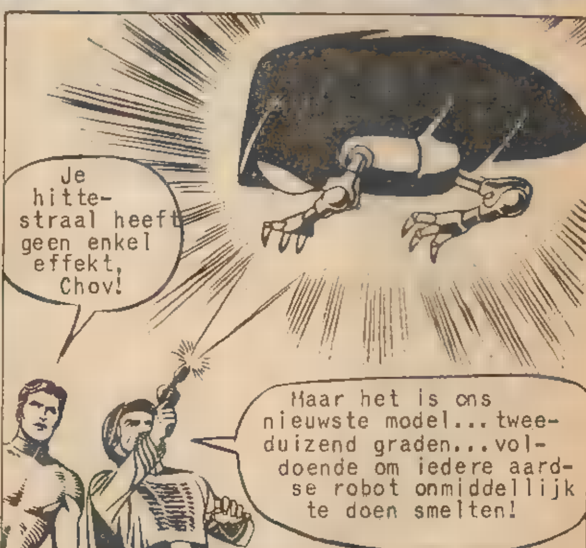

Ruimte-communicatie-centrum vernietigd!
Kom hier terug voor vermenigvuldiging! Daarna wordt aanval hervat!

Magnus, die ene grote robot kon toch maar een beperkt aantal robs bevatten! Tien misschien...
Ja, maar dat bewijst hoe buitengewoon sterk ze zijn! Anders hadden ze niet zoveel schade kunnen aanrichten!

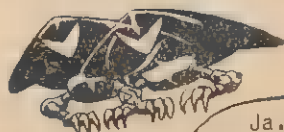

Ik zal onmiddellijk enkele pol-rob kruisers alarmeren en hier laten komen! Dan gaan we over tot de tegenaanval!
KIJK! Wat is DAT?

Uh-oh! Een kleine vliegende robot... Ja, dat moet er een van hen zijn!
Ik schiet hem neer!

CRASH!
Vuur met maximum kracht voor hij ons aanvalt! VUUR!

Je hittestraal heeft geen enkel effekt, Chov!
Maar het is ons nieuwste model... tweeduizend graden... voldoende om iedere aardse robot onmiddellijk te doen smelten!

Bedriegen mijn ogen me nu? Zie ik er werkelijkk opeens TWEE!

Ja...je hebt gelijk! Die tweede komt gewoon uit de eerste! Op een of andere manier verdubbelt die robot zich!

SPINNEMAN, de overgevoelige super-tiener

De tweede robot haalt uit naar Magnus' gezicht...
Ik had er graag minstens een onbeschadigd gevangen .....

...maar ik heb nu geen keus!

Ze zijn ongewoon zwaar! Gemaakt van een metaal dat op aarde niet bestaat!
Ja, waarschijnlijk met een smeltpunt van vele duizenden graden! Maar...ruik jij ook wat dat is, Magnus? OZON... een heleboel!

Ze bevatten een krachtige lading statische elektriciteit!

Dat betekent dat zij een tegengestelde lading AANTREKKEN, maar er zijn zeker wel MILJOENEN Volt nodig om EEN mini-rob te vernietigen!

Ja...en hoe moeten we daar aankomen nu de hoofdkrachtcentrale uitgeschakeld is? En dan nog, hoe richt je die stroom op hen?
Je vergeet het Weercontrolestation!

We kunnen ieder gewenst soort WEER scheppen!
Als het Weer-controle-station in de burgerlijke sektor nog niet vernietigd is, hebben we nog een kans! Iemand moet er onmiddellijk heen!

Ik moet Zypex zien te vinden! Neem jij mijn luchtwagen, kolonel Chov! En laat een ONWEER ontketenen van de grootst mogelijke elektrische hevigheid!
Komt voor elkaar!

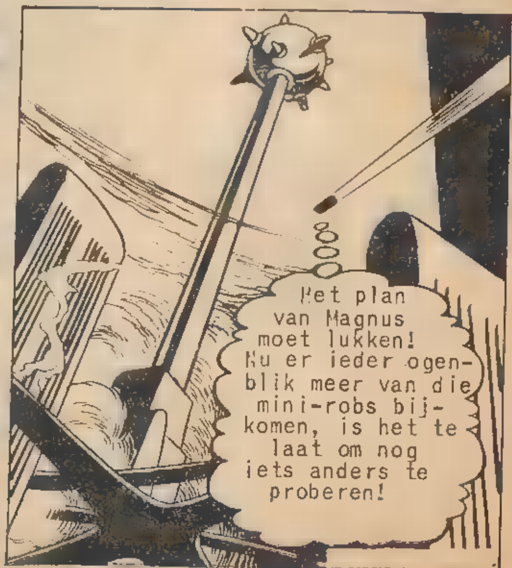

Kolonel Chov nadert het Weer-controle-centrum...

Goddank heeft de Weercontrole zijn eigen hulp-atoom-generator! Wat een geluk!

Ik-kan-niet-doen-wat-u-vraagt!-Het-is-tegen-de-reglementen!
Er zijn mensen in gevaar! De reglementen zijn hierbij opgeheven! Je moet 'n onweer ontketenen...het hevigste dat North Am ooit heeft gekend! NU METEEN!

Weldra..
Wolken pakken zich samen! Daar is de eerste bliksemschicht!
Goed! Maar we moeten de mini-robs hier zien te houden tot het onweer in volle hevigheid woedt! Ze mogen zich niet verspreiden!

Ik moet zorgen dat ze nog een paar minuten hier blijven! Maak dat je wegkomt, Leeja! Zoek een goede schuilplaats!
Maak je geen zorgen om mij!

...eenheden Zet, Het en Vret vallen de robot-politie aan, die probeert te verhinderen dat...eh?

'n Onverwacht weerzien!
Magnus, de aardbewoner! Zelfs JIJ zult me niet meer kunnen beletten mijn plan uit te voeren!

Eens was Sirius 5 de machtigste planeet van dit melkwegstelsel! Opnieuw zal het de grootste worden, als jullie aardwormen allang vergeten zijn! Weldra zal ik duizenden robots hebben...en dan miljoenen! Zij zullen de aarde verpulveren!

Niets kan ons tegenhouden!
BRRROOMM! RRRMMM!

CR-RASH!
Bij de zonnen van Sirius, wat is DAT, Magnus?
Een ELEKTRISCHE STORM! In jullie wereld onbekend! Dit onweer zal jouw plan doen MISLUKKEN, verrader!

Magnus vecht met bovenmenselijke kracht, maar bezwijkt bijna onder de overweldigende macht!

Magnus krabbelt overeind, als het kunstmatig verwekte onweer van Weercontrole in volle hevigheid losbarst...

BA-ROOM!

Elektriciteit in de lucht! Het zal mijn robots vernietigen! Ik moet hier weg voordat ik getroffen word!

CRACK!

Magnus! Zypex gaat er vandoor!

Even later...

BA-ROOM!

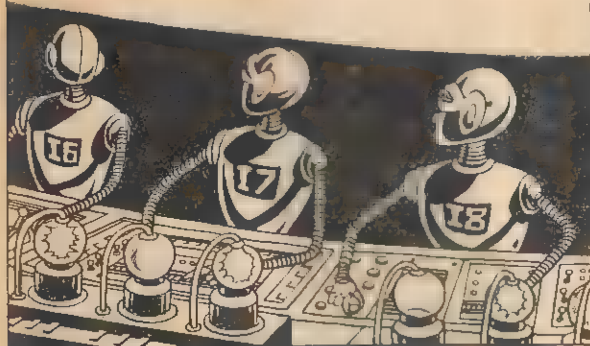
Umph! De bliksem zal de rest wel doen! LEEJA! Waar is ze en waar is ZYPEX heengegaan?

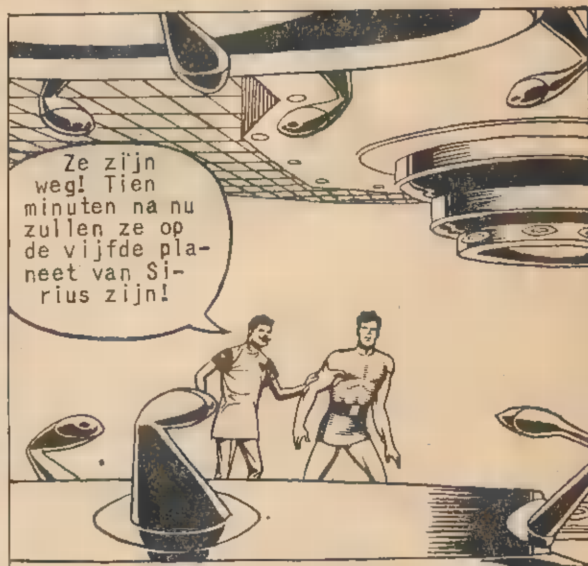
Magnus! Magnus!

Kom niet dichterbij! Als je iets geeft om deze aardmens, die je een vrouw noemt, moet je niet proberen mij tegen te houden! Ik VERDWIJN!
Hij heeft de krachtbron van de interstellaire straal ingeschakeld!

De hoofdschakelaar! Draai hem om!
Te laat! Als je die schakelaar nu overhaalt, zullen ze de aarde toch nog verlaten, maar buiten controle komen en verloren zijn!

16
17
18

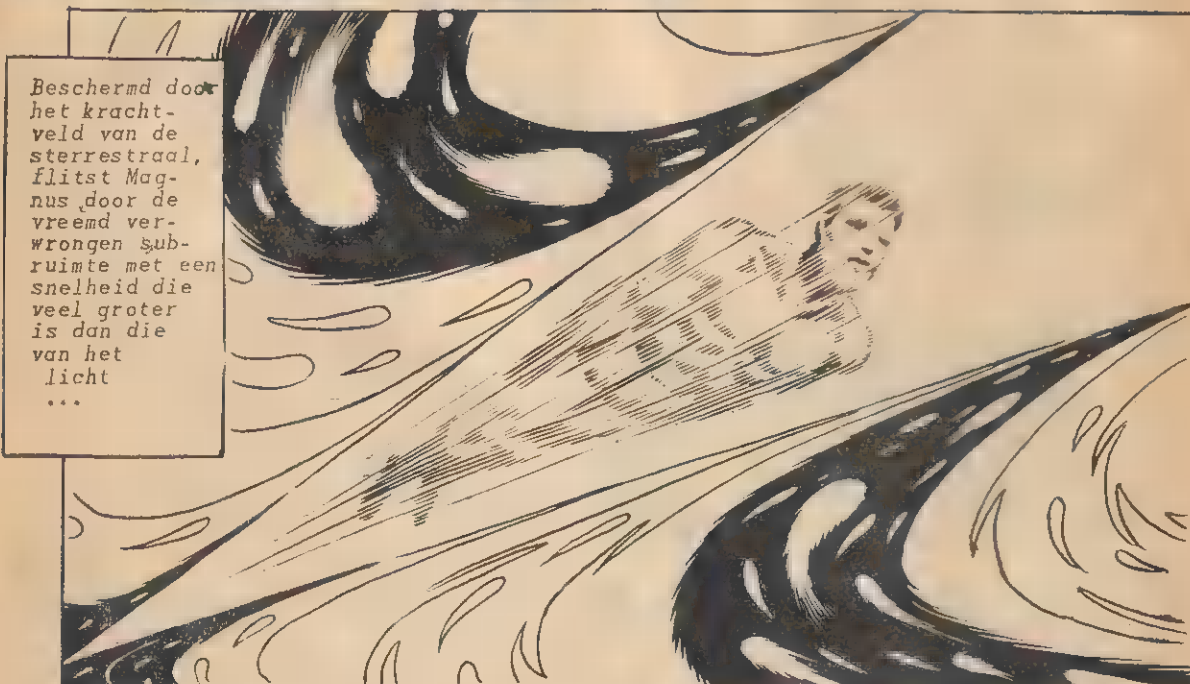

Ze zijn weg! Tien minuten na nu zullen ze op de vijfde planeet van Sirius zijn!

Vlug, dr. Singh! Programmeer de computer zodanig dat de straal, met mij erin, SNELLER gaat dan normaal! Snel genoeg om Leeja en Zypex nog in te kunnen halen voordat ze op Sirius 5 aankomen!

NEE, Magnus! Je zou verbrijzeld worden! Tegen de kolossale druk bij die snelheid is geen enkel mens bestand!
Het is de enige manier om Leeja nog te redden! Zypex zou haar onmiddellijk doden als hij voelt dat we de straal terugschakelen!

Met zijn totale fantastische kracht en training, zet hij zich schrap tegen de ongelofelijke druk, die hem wil verpletteren en uit elkaar rukken tot een miljoenen kilometers lang lint...

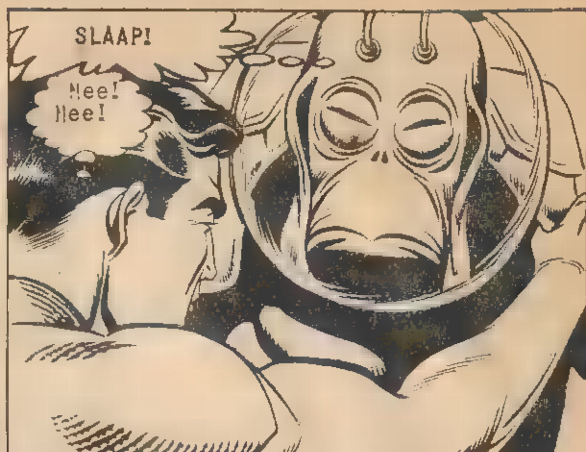

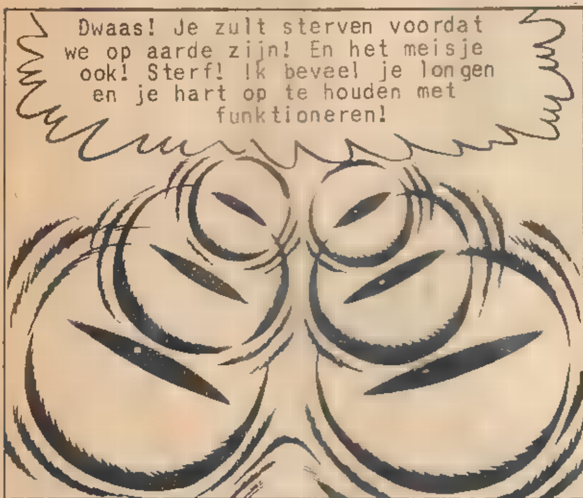
Het klopt tot op een fraktie van de sekonde! Juist op het moment dat de sterrestraal wordt uitgeschakeld...

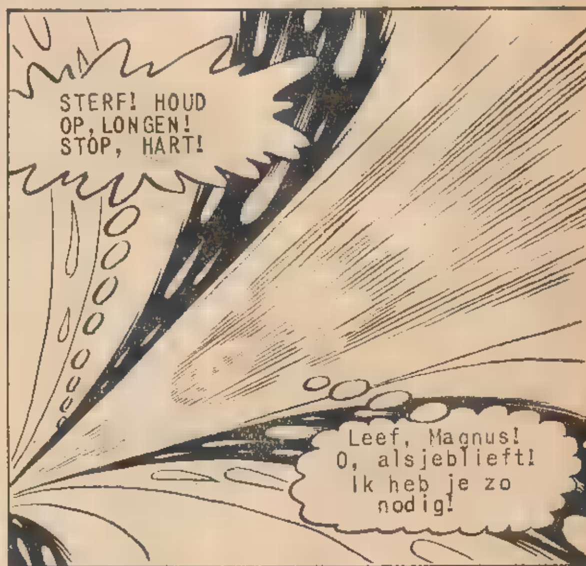

Magnus, al moe en versuft door de inspanningen van zijn sub-ruimtelijke reis, is geestelijk niet meer opgewassen tegen de mentale aanval van Zypex...

Plotseling wordt de straal omgeschakeld en flitst zij terug naar de aarde...

Minuten later in North Am...

Hoera! Ze leven nog!

Leeja! De hemel zij dank!

Dr. Singh kon ons nog waarschuwen!

Ik neem dat ellendige creatuur wel mee! Hij zal de aarde nooit meer bedreigen!

En ik denk dat al zijn mini-robs vernietigd zijn! Voor alle zekerheid echter zal ik nog een uitgebreid onderzoek laten instellen!

Later...

Hoe mooi is onze stad nu! Zo tintelend fris en stralend schoon!

Maar die afschuwelijke robotjes, die zich konden verdubbelen, zal ik niet gauw meer vergeten!

Misschien komt eens de dag dat alleen de GOEDE dingen op aarde zich kunnen vermenigvuldigen! En ik hoop dat wij dat nog zullen beleven!

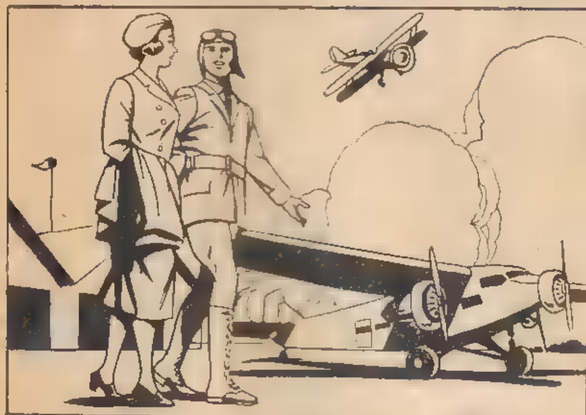
EINDE-

SERVICE IN DE LUCHT

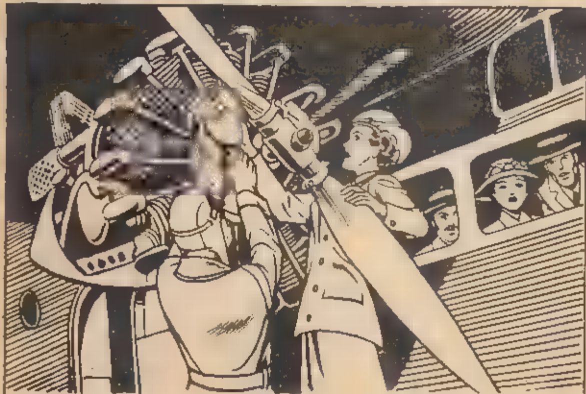
In de eerste passagiersvliegtuigen moesten de reizigers zelf voor hun natje en droogje zorgen. Van stewardessen had men in de jaren twintig van de 20ste eeuw nog nooit gehoord!

Maar in 1930 bracht Ellen Church, een jonge verpleegster, de Boeing Company op het idee luchtstewardessen aan te stellen om de passagiers te verzorgen!
Zij werd aangenomen!

De eerste stewardessen hadden meer te doen dan alleen voor de passagiers te zorgen. Bij onverwachte tussenlandingen moesten zij b.v. helpen met tanken!

Ze waren bezield met enthousiasme voor de luchtvaart en van alle markten thuis! Ze hielpen met het repareren van de motoren en verpleegden zieke passagiers!

Maar na verloop van tijd konden de stewardessen zich helemaal op de passagiers concentreren! Dat moest ook wel, want de vliegtuigen werden steeds groter!

SPOOKSCHEPEN

Ontelbare verhalen doen de ronde over mensen, die na hun dood als geesten weer terugkeren naar de aarde om er rond te spoken. Bijna ieder oud kasteel heeft wel zijn eigen 'slotspook'! Maar bij veel volken leven ook sagen en legendes over spookschepen, die met of zonder hun bemanningen gedoemd zijn ten eeuwigen dage op de zeven wereldzeeen rond te zwalken op een reis zonder bestemming.
Het bekendste spookschip is zeker 'DE VLIEGENDE HOLLANDER', waarvan de sage eerst door Heine is geschreven en later door Richard Wagner tot opera bewerkt. Volgens de sage was hij een Hollandse zeekapitein, Van Straaten geheten. (Maar bij de Engelsen heet hij Van der Decken en bij de Duitsers Von Falkenberg.) Hij was een wrede gezagvoerder, die slecht voor zijn schip zorgde en ook zij bemanning slecht behandelde. Tegen beter weten in probeerde hij in een hevige storm Kaap de Goede Hoop te ronden en daarbij daagde hij God uit met zware vloeken. Om die zonde werd hij veroordeeld om tot in alle eeuwigheid de zeven zeeen te blijven bevaren door een nooit aflatende storm zonder ooit rust in een haven te vinden, - groot onheil brengend aan alle zeelieden die hem zagen als blijvende waarschuwing dat men nooit zijn geloof mag verliezen. Er zijn al heel wat matrozen geweest, die beweren dat zij 'DE VLIEGENDE HOLLANDER' hebben gezien.
Een ander spookschip is de 'Mary Celeste', dat ten offer viel aan een van de meest verbazingwekkende mysteries van de zee. Ze werd in 1870 gebouwd in Nova Scotia, - 'n dertig meter lange en negen meter brede brik. Haar kapitein was Benjamin Briggs, een oude zeerob, die vol trots beweerde dat de 'Mary Celeste' het mooiste schip was, waarop hij ooit had gevaren.
De brik had al verscheidene reizen gemaakt, toen op 2 november 1872 haar fatale reis begon naar Genua in Italie. Ze had de gewone bemanning van vijf koppen en voerde een lading olie. Twee weken later zag de 'DEI GRATIA' op 300 mijl ten westen van Gibraltar een schip stuurloos, als speelbal van winden en stromingen, op de Atlantische Oceaan drijven. Het geheimzinnige schip beantwoordde de vlagseinen van de 'DEI GRATIA' niet. De kapitein stuurde een roeiboot door de hoge golven om een onderzoek in te stellen.
De mannen in de roeiboot lazen de naam 'MARY CELESTE' op de boeg van het eenzame schip. Zij maakten vast en klommen aan dek.
Alles was tiptop in orde, behalve EEN ding - de bemanning was er niet. Die was nergens te bespeuren en had ook geen aanwijzingen achtergelaten. De enige reddingboot hing op zijn plaats. In de kombuis stond de warme koffie nog in de mokken, en de boter ongesmolten op tafel. In de kajuit lagen keurig de scheepspapieren en het geld in de brandkast was onaangeroerd.
Maar de bemanning was spoorloos verdwenen, en zo te zien, haastig vertrokken. Waarom? Waarheen? Niemand heeft het ooit ontdekt. En van tijd tot tijd sinds hun verdwijning hebben schippers en bemanningsleden van andere schepen gemeld dat zij een groepje van vijf spookachtige zeelieden, die zich aan elkaar vastklampten, in zee hebben gezien, alsof ze op zoek waren naar hun schip.
Een ander spookschip, dat volgens de verhalen de oceanen bevoer, was de 'MARLBOROUGH', die in januari 1890 uit Nieuw-Zeeland vertrok met een bemanning van 23 koppen en verscheidene passagiers. Bijna 25 jaar lang had men er sindsdien niets meer van vernomen, tot het Britse zeilschip 'JOHNSTON' het verdwenen schip midden op zee roerloos aantrof. Het was bijna helemaal weggerot en de 25 skeletten die men aan boord vond, konden niets vertellen over het vreemde, onverklaarbare lot dat dit gedoemde schip getroffen heeft.
De oude zeelieden geloofden dat er nog veel meer spookschepen bestonden. Bijgelovige matrozen hebben gezworen dat zij dergelijke schepen op volkomen windstille, kalme dagen voorbij zagen razen en even snel weer verdwijnen als ze verschenen waren!

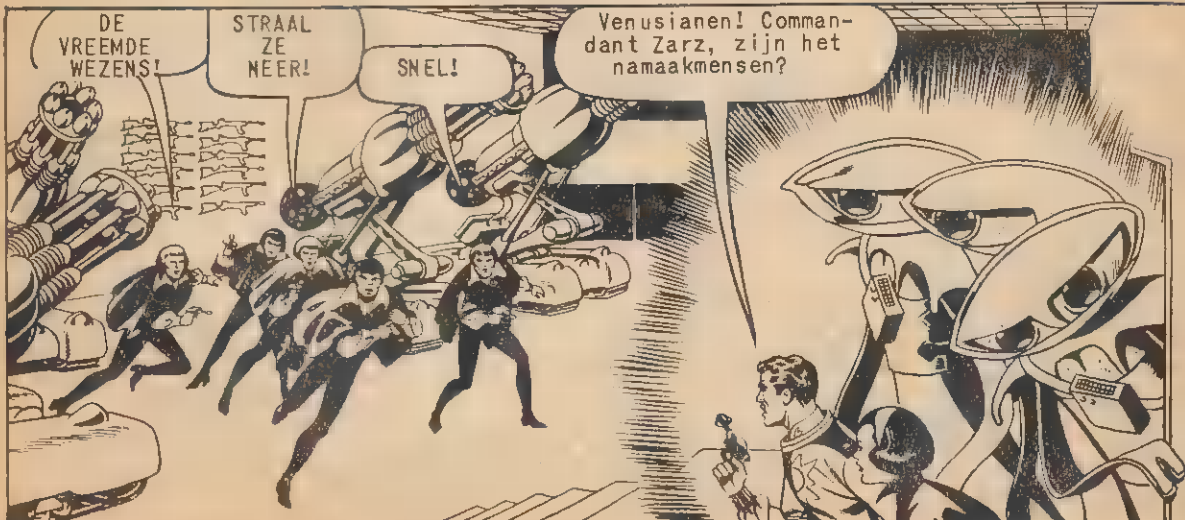
DE VREEMDEN LEVENSKRISTALLEN

Een vijandelijke ruimtetijdmachine brengt M'Reema en de Vreemden naar een onbekend oord, waar zij de Venusiaanse namaakmensen bij verrassing overvallen en Captain Johner redden...

STRAAL NEER!
ALLEMAAL namaakmensen, Captain!
ZATL! ZORG DAT ONZE GEDACHTEKRACHT ZE ALLEEN VERDOOFT!

Onze stralen dringen niet tot hen door... Unh-h-h-

W-wat bedoelde u met... NAMAAKMENSEN, kommandant Zarz?
Ze zijn niet menselijk meer, M'Reema! Ons zevende en achtste tijdzintuig geeft aan dat kwaadaardige tijdvervormers de macht hebben gekregen over hun geesten en lichamen!

Ik ben blij dat je hen niet hoefde te doden, Zarz! Nu krijgen we eindelijk de kans om ze te ondervragen!
Kommandant Zarz! Kijk! Kijk!

Bestaat deze planeet uit kristal?
M'Reema! Wat voor soort wereld is jouw planeet, eigenlijk? Hoe kunnen mensen hier leven? Het lijkt niet op de AARDE!

Vertel het ze, M'Reema! Vlug, terwijl ik de deuren sluit! Hoe meer ze weten, des te groter is onze kans op overleving!

Ja, Jay!

Venus zou totaal onleefbaar zijn voor mensen, als die kristallen er NIET waren, kommandant!

'De eerste aardse ontdekkingsreizigers waren niet bestand tegen de hitte van 600 graden en de bijna 400 km. dikke, giftige wolkenlaag, die alle zonlicht afsloot van de barre, dode oppervlakte! Ze verloren spoedig iedere interesse in Venus...

'Aardse kolonisten zochten het elders... op Mars en de sterren! Toen, zo'n 50 jaar geleden, begonnen sterrepiraten ruimteschepen te overvallen, om zich dan in 't zonnestelsel schuil te houden...

'Eindelijk had de ruimte-politie hun spoor!'

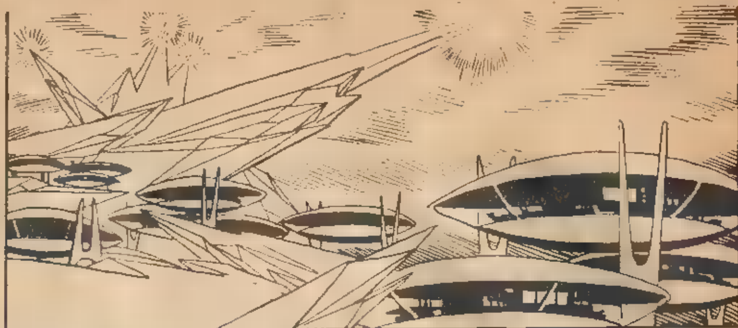

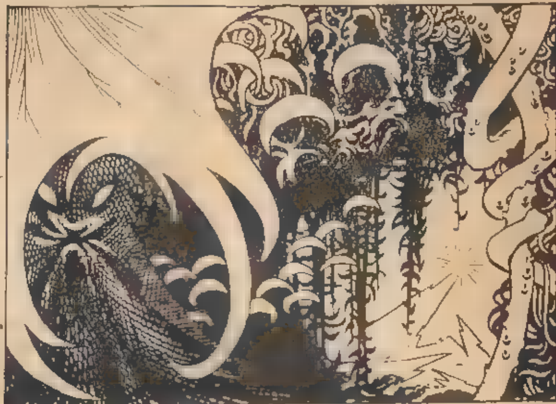
'De sterrepiraten werden snel overmeesterd..en bij nader onderzoek bleek dat er nog acht van die kristal-oases over de planeet ver-spreid waren...

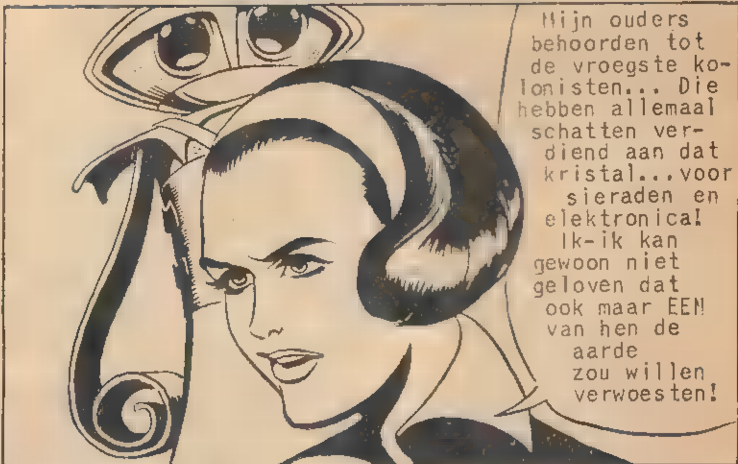
'De kristal-len reproduce-ren zich en groeien door warmte en che-mische stoffen aan de atmosfeer te onttrekken...

'Zuurstof, licht, water en lagere temperaturen zijn bij-produkten van de kristalgroei! Juist wat nodig is om Venus voor menselijke kolonisten bewoonbaar te maken...

'Er zijn vreselijke wildernissen aan de gren-zen van de kristalge-bieden...waar het kristal-licht wijkt voor de duisternis van de dodelijke gifwolken...'

Maar deze wapens ...en wat er op aarde is gebeurd, laten geen ruimte voor twijfel, M'Reema! En WIJ..jij, kommandant Zarz met zijn beman-ning en ik... MOETEN hen STOPPEN!

EEUWIGE VRIENDSCHAP

Over de telefoon bleef Murrel, de conservator van het museum, aandringen.
Aan de andere kant van de draad slaakte James Petrie een zucht. 'Je haalt me van een goed souper weg, weet je,' zei hij. 'En uiteindelijk, Murrel...'
'Jij bent de deskundige voor Babylonische inscripties, Petrie,' onderbrak Murrel's stem hem. 'En met dit tafeltje weet ik absoluut geen raad. Bovendien...' Er kwam een gespannen, trillende noot in zijn stem, en hij hield even stil. Petrie werd ogenblikkelijk oplettend. Hij kende die noot in Murrel's stem.
'Ga door,' drong Petrie aan.
'Bovendien ben ik door een aantal rare, bijna groteske gebeurtenissen hier in het museum - wel, Petrie, aan een oude vriend kan ik het wel zeggen - aan mijn verstand gaan twijfelen.' Er was een hapering in Murrel's stem, plotseling.
'Ik kom eraan,' zei Petrie beslist en legde de hoorn op de haak. Hij kende Murrel en diens koele wetenschappelijke instelling. In archeologische kringen stond Murrel bekend als een geboren scepticus. Hij geloofde in feiten, in materiele dingen. Als er iets was gebeurd dat een geest als van Murrel kon schokken...
Vlug hees Petrie zich in zijn overjas, vertelde zijn butler dat hij laat thuis zou komen en haastte zich naar zijn auto.
Het museum was aan de andere kant van het grote park. Het op zo'n regenachtige avond ongewoon drukke verkeer maakte dat hij slecht opschoot. Tegen de tijd dat hij nog maar tien blokken van het museum af was, had hij het ook te kwaad met zijn zenuwen! Hij riskeerde een bon, haalde twee andere auto's in en spurtte de laan in, die langs het museum liep. Hij stuurde zijn sportwagen de lege, stille inrit op, die naar de dienstingang van het museum leidde en parkeerde er vlak voor.
Toen hij uit de auto sprong, zag hij tot zijn voldoening dat Murrel zo attent was geweest bij een van de zijdeuren een lamp te laten branden. Als lid van de raad van toezicht van het museum had Petrie een sleutel.
Vlug stapte hij naar binnen...
Murrel's kantoor was op de tweede etage. Petrie liep de brede marmeren trap op, want hij realiseerde zich dat de liften 's avonds niet werkten. Toen hij op de eerste verdieping was, bleef hij even staan. Ergens beneden in de gang scheen een zwak licht. Toen kruiste een vage figuur in de verte zijn gezichtsveld en verdween langzaam in een van de nevenzalen.
Vlug holde hij de trap op die naar de tweede verdieping leidde. Aan weerszijden van de gang lagen museumobjekten, die bij Murrel's afdeling behoorden. Hij keek er nauwelijks naar. Een moment later klopte hij op Murrel's deur.
Murrel ontving hem hartelijk, maar Petrie merkte dat de conservator zich niet op zijn gemak voelde.
'Dat tafeltje waar je het over had,' viel Petrie met de deur in huis, terwijl hij 'n sigaar aksepteerde. 'Waar is dat?'
Murrel overhandigde hem een klein klei-tafeltje. 'Babylonisch uiteraard, wat het alfabet betreft, maar in een dialekt dat ik niet kan ontcijferen,' zei Murrel. 'Het lag bij de drie Babylonsiche sarkofagen die vorig jaar zijn opgegraven. Twee ervan zijn al opgesteld. Ze bevatten de mummie van een hogepriester, Urnapal genaamd, en die van de oude koning Nebukadnezar. De derde is de mummie van een soldaat, Reshad, die tot de hofhouding van Nebukadnezar behoorde. Zijn kist staat nog in de opslagplaats. Ik ben er niet zeker van, maar ik zou die kisten en tafels omstreeks 527 v.C. dateren...'
'Om precies te zijn 570,' zei Petrie, druk bezig met potlood en papier, terwijl hij het tafeltje met een klein vergrootglas bestudeerde. 'Het dialekt waarin dit is geschreven, is Sumerisch, een van de moeilijkste Babylonische talen.' De punt van zijn potlood vloog over het papier. 'De inscriptie is niet bijzonder ingewikkeld. Schijnt iets te maken te hebben met een samenzwering van Reshad en Urnapal tegen Nebukadnezar.' Hij hield op en schoof het papier over het bureau naar Murrel.

Toen veranderde zijn gelaatsuitdrukking. 'Maar dat was niet DE dringende reden, waarom je me vroeg hier te komen...'
Murrel wierp hem een steelse blik toe. 'Ik weet niet hoe ik moet beginnen, Petrie,' zei hij nerveus. 'Je zult denken dat ik gek ben, maar in de Babylonische zaal zijn voorwerpen op een mysterieuze manier door elkaar gehaald.' Hij sprak nu zachter, maar toch met een harde ondertoon. 'Er is niets gestolen en als er inbrekers waren geweest, zou het alarmsysteem ze wel verraden hebben.' Hij streek door zijn haar met bevende hand. 'Misschien zijn het alleen zenuwen. We hebben de kist met de mummie van Reshad nog niet naar boven gebracht voor de tentoonstelling. Alleen de mummie van Urnapal is daar, samen met die van Nebukadnezar.' Abrupt sprong Murrel op. 'Petrie...hoor je dat?' schreeude hij.
'Wat?' vroeg Petrie. 'Ik hoor voetstappen. Waarschijnlijk van de nachtwaker. Ik zag er een toen ik naar boven kwam.'
Murrel staarde hem aan met een gezicht dat bleek was van afgrijzen. 'Onze nachtwaker ligt al wekenlang in het ziekenhuis en wij hebben geen vervanger voor hem kunnen vinden, Petrie!' Plotseling keek hij naar de deur. 'Grote God,' gilde hij. 'Wat is dat?'
Van beneden, ergens vanuit het enorme gebouw vandaan, steeg een vreemd bonzend geluid op, als het geklapper van de vleugels van grote metalen vogels. Het kwam in steeds sterker crescendo op hen afrollen.
'Kom mee,' riep Petrie, terwijl hij naar de deur toe stormde. Murrel trok een la van z'n bureau open, haalde er een revolver uit en holde hem achterna. Halverwege de trap naar de eerste verdieping bleven ze staan. Het lawaai zwol aan, was nu overal om hen heen en klonk als donderslagen in hun oren.
'Doe het licht aan,' zei Murrel weifelend. Zij liepen verder naar beneden. Petrie sprong op een lichtknop af. Het lawaai hield op. Er was een klik. Onmiddellijk baadde de grote hal in het licht. Petrie draaide nog een paar knoppen om. Alles was nu fel verlicht.
'Oh, mijn God!' Murrel's verschrikte uitroep deed Petrie zich met een ruk omdraaien.
'Wat is er aan de hand?' vroeg hij. 'Alles is toch in orde.'
Murrel wees met een bevende vinger naar twee sarkofagen.
'Zie je dat, Petrie?' schreeuwde hij uit. 'De sarkofaag van Urnapal!'
'Wat zou dat?' begon Petrie. Toen hield hij in en zijn ogen puilden bijna uit hun kassen. 'Maar daarnaast staat de sarkofaag van Reshad... En die hadden we nog niet uit de opslagplaats gehaald!' snerpte Murrel.
Petrie wierp een snelle blik op de sarkofaag. Toen gleed er een misselijk makend begrijpen over zijn gezicht. Hij sleurde Murrel weer mee naar boven, terug naar het kantoor van de conservator. Binnen liep hij naar het papier, waarop hij de vertaling had geschreven, las het vlug door en gaf het toen aan Murrel.
'IK, NEBUKADNEZAR, KONING DER KONINGEN,' las Murrel hardop, met aarzelende stem, 'VEROORDEEL URNAPAL EN RESHAD, WIER VRIENDSCHAP TOT EEN SAMENZWERING TEGEN MIJ LEIDDE, TER DOOD. VERENIGD TIJDENS HUN LEVEN ZULLEN ZIJ IN HET LAND DER DODEN VOOR ALTIJD GESCHEIDEN ZIJN.' Murrel stopte en keek Petrie aan. 'Ik-ik begrijp niet...'
Petrie's glimlach was een grijns. 'Urnapal en Reshad waren boezemvrienden, die samenspanden tegen hun koning, Nebukadnezar. De koning was zo verstandig om hen apart te begraven en hun sarkofagen in aparte verzegelde rotsgewelven te zetten, waar ze nooit meer gezamenlijk iets tegen hem konden ondernemen. Hij wist dat vriendschap, evenals liefde, vaak over de dood heen kan reiken!'
Murrel's gezicht werd asgrauw. 'Maar in godsnaam, Petrie, besef je wel wat je zegt? Je impliceert dat de figuur, die jij vanavond zag, de bezoeker die de voorwerpen in de Babylonische hal door elkaar heeft gehaald, niemand minder was dan...' Murrel zweeg en zijn handen trilden.
'Het was Reshad, die zijn vriend Urnapal zocht,' zei Petrie ijskoud. 'Je hebt toch gezien dat de zegels op zijn sarkofaag verbroken waren, Murrel. Ik weet dat geen enkel levend mens een stenen sarkofaag twee trappen op zou kunnen dragen, maar een bezielde mummie...' Een gekraak, als van een steen die plotseling knapt onder grote druk, drong tot hen door. Opnieuw renden zij naar beneden. Nebukadnezar, die aan de ene kant van Urnapal's sarkofaag had gestaan, lag in stukken uit elkaar. Star wees Petrie naar de sarkofagen, waar de stukken omheen lagen, de doodskisten van Urnapal en Reshad. Murrel snakte naar adem. De kisten stonden daar stil en doods... en VERZEGELD!

TARZAN
PUUR AVONTUUR
IN DE JUNGLE...
VERSCHIJNT ELKE MAAND
70
cent